

Directeur: Ivan Popovitch

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ

ЧАС

Український
незалежний
тижневик

РК V.

ПАРИЖ, 18 ГРУДНЯ 1949.

Ч. 49 (185).

В одну дудку

В ОСТАННЬОМУ часі в світі шораз більше помітне зацікавлення Україною і зокрема визвольною боротьбою українського народу. Шораз частіше піднімаємо на сторінках світової преси менші і більші статті, короткі і довгі замітки, часто відповідно йлюстровані, що стосуються української проблеми в цілому, або згадують про окремі прояви українського життя в Україні і на чужині, в різних європейських і заморських країнах, де перебуває українська еміграція. Шораз більше поняття України, — не давньо, ще таке давнє і незнане для світу, — починає тепер набирати конкретного змісту: велика і багата територія, великий, сорок мільйонний культурний нарід, що не втратило і по-геройськи бореться за своє національно-державне і соціальне визволення з під московсько-більшовицького ярма.

Все це дуже хвилює і тривожить наших запеклих ворогів, без огляду на їх шерсть і колір. Московські імперіалісти, — і ті, що в СРСР, і ті, що закордоном, — відчайдушно з цього приводу великий галас, та намагаючись заперечити, або злегковажити, існування і міжнародне значення української проблеми, то, знову, б'ючи на сполох з приводу «небезпеки українського сепаратизму».

Це протипукаїнське снування московських імперіалістів не примушує нікого хитіти, а в останніх днях воно ще посилюється, після того, як у «Нью-Йорк Геральд Трибун» та в інших часописах з'явилось повідомлення про те, що незабаром, напевно, почнуть українські авіації в «Голосі Америки», щоб таким чином дати моральну підтримку українському організаційно визвольному рухові, спрямованому проти московського панування.

Назване повідомлення кинуло просто в скаженню не лише кремлівських деридморів, але й білогвардійсько-чорносотенну зграю на еміграції, яка з піною на устах зарепетує про Геббельса і Розенберга, про Берліна, Варшаву й Анкару колись, а про Лондон і Вашингтон тепер, мовляв: «Український самостійницький рух — це німецька, польська і турецька, або британська чи американська вигадка», «дитячий продукт еміграції», «дитячий професійних самостійників» і т. д., і т. п.

При цьому, і московські більшовики, і чорносотенці, думують в одну і ту ж саму дудку, намагаючись вивести в усіх, що український та інші поневолені Москвою народи прагнуть тільки одного: жити вкупі з московським народом і під його чоботом. До того Кремль впевнений, що український нарід уже шалений у «братній сім'ї» совєтських народів, під «сонцем сталінської конституції», а чорносотенці камають, що це шастає спавне на український та інші народи шойно тоді, коли замість Сталіна на московському великодержавницькому престолі засиде Керенський або якийсь інший «селянонедвілець».

Але колеса історії не владяться зупинити ні чорносоном Кремлю, ні керенщині, ні їх підполювачам, жалюгідній горстці «самостійників малоросів». Історичний розвиток поглиблює невіддільність до того, що московська торма народів, шораз більше, а такі буди розбиті, і на її руїнах своїмодоботні народи збудують свої самостійні держави, необхідну передумову і тверду запоруку їх свободи, любові до і всестороннього розвитку.

В авангарді визвольної боротьби цих народів стоїть Україна, і немає такої сили, яка могла б зупинити наш нарід у його тернистому, але неминному, поході до волі і незалежності. Великий день його остаточної перемоги грає невідомо, і він уже близький!..

Ще про упівців в Австрії

«Дас Штрайрер-Блат» (австрійський часопис, від 29. XII. п. р.) опублікував повідомлення з Відня про поїзку в окрузі Шайбе чотирьох озброєних людей (гранатами, автоматами і рушницями). Одному з селян вони сказали, що вони — партизани з України.

Цих партизан було зауважено ще 20. XII. в районі Дрезенгофен, де в ту ніч було забрано партизанами авто і забито 15-річного Г. Гаура. Австрійська поліція розшукує їх. Один поліцейський зустрів їх з партизанською групою і вояч стріляв, але швидко мусив забратися геть, бо йому відповіли з автоматичної зброї.

Так подає «Дас Штрайрер-Блат». 6. XII. п. р. радіо Відня повідомило, що затримано п'ять українських повстанців біля Кордону. Імовірно, що це ті, яких розшукувала поліція. Лише наймовірно, щоб партизани зібралися в 15-літнього австрійця (і чи взагалі вони в нього стріляли).

На цьому прикладі ще раз нагадаємо бачимо, що інформація про Україну і, зокрема, про її визвольну

боротьбу, в чужинних часописах все ще гришає неточністю та різними переказуваннями. Вони виникають або через незнання української проблеми, або зі злої волі інформаторів.

Ті, які борються за волю, проти свавілля і мордів більшовизму, не можуть забити безвинного.

„Голос Америки“ в українській мові

ГОЛОС АМЕРИКИ в московській мові повідомляє, що радіопередача в українській мові відбувається від 12 грудня також і на середній хвилі 251 від г.р. 19,30 до 20-01, та від 24 до 0,30 г. за середньо-європейським часом. Довжини коротких хвиль українського радіоголошення не подано.

«Ді Нойе Цайтунг» (Німеччина), за 10. XII., повідомляє, крім того, що в програму українських радіопередач входять біжучі політичні вістки, коментарі, політичні промови та звіти про американське життя. Це — 21-ша мова, якою «Голос Америки» надає свої повідомлення.

Вибори в Австралії

МІНУЛОЇ неділі в Австралії відбувалися вибори до парламенту, в яких перемогла ліберально-аграрна коаліція. Прогрессивна партія праці (тривалісти), що була при владі впродовж останніх вісьмих років.

Розподіл місць такий: ліберали і партія селян — 69 мандатів; партія праці — 43; інші — 9. Прогрессивна коаліція матиме в парламенті більшість.

Ще раз вибори в Новій Зеландії, де тривалісти теж зазнали поразки, вислід австралійських виборів неможливо затримувати партія праці в Англії. Вона чекається, що при найближчих парламентських виборах, які відбуваються, правозабір, в червні наступного року, вона може теж програсти на користь консервативів.

Зміни у французькому уряді

В ОСТАННЬОМУ часі у французькому уряді зайшли деякі зміни. Уступив міністр народнього господарства, Пфаймел, і державний підсекретар публічного здоров'я, Рібер, член селянської групи. Наступником Пфаймела став Валей, відомий провідник ліквідації пива в Франції, а функції Рібера перебрав міністр публічного здоров'я Шпайтер.

Конференція в Люзавні

ЄВРОПЕЙСЬКА конференція культур, що тривала в Люзавні (Швейцарія) чотирі дні, закінчилась.

Конференція ухвалила низку пожелань до Ради Європи, а між іншим: 1) створення Центру європейської культури в Женеві; 2) створення Міжнародного університету в Брессі (в Бельгії).

Ухвалено теж, щоб у школах, крім жовтих олівців, навчати ще французької або англійської мов.

400.000 німців у СРСР

РЕЧНИК західно-німецького уряду заявив, що цей уряд хоче взяти під свою опіку всіх тих німців, які перебувають закордоном.

Він додав, що 400.000 німців в у Французькому чужинному лагері, а 38.000 працюють як приватні робітники у Франції. Крім цього, в СРСР доіте перебуває 400 тисяч вояцькополонених німців, у цьому всі лікари, що служили у Вермахті.

Вангарді визвольної боротьби цих народів стоїть Україна, і немає такої сили, яка могла б зупинити наш нарід у його тернистому, але неминному, поході до волі і незалежності. Великий день його остаточної перемоги грає невідомо, і він уже близький!..

Сесія ООН закінчилася

СЕСІЯ ООН, що почалася була 20 вересня, закінчилась 12 грудня, п. р.

Світова преса, підбиваючи підсумки 80-денних нарад, майже універсально стверджує, що ці наради не дали майже ніяких конкретних наслідків. Вони трайні трюхи не спряцькували до піднесення повільно цілі міжнародної установи, що має претензії керувати долею світу.

Сесія вивисла, що суті, трішки хлі конкретні постанови: про долю доіте комуністичні італійські колонії і унітаризація Єрусалиму. Обрано

що, шоправда, Югославію до Ради Безпеси, — всуєреч заявляють співриву СРСР і його сателітів. Осб і все.

Всі справи контролю над атомною енергією, ні грецького питання, ні проблеми мару з Австрією і Німеччиною, ці, шоправда, перешли прав людини совєтським сателітам не вирішено.

Все осталося по-старому. Тільки в доіток над світом навіска повеліть, що Совєтський Союз змоє атомну бомбу і продовжує далі гарячково озброюватися.

Війна в Китаї

В РЯДАХ китайських національних військ шораз більше помітні явища зневіри, дисерції та переходу на бік комуністів.

В останніх днях до комуністів перейшов генерал Лю-Гау, губернатор провінції Юань, і 40.000 воїнів в гарнізоні в Ку-Мінг. Теж у провінції Сі-Кінг національні війська відступують. Національний уряд контролює під що нору на континенті ще лише невеликий простір у провінції Сі-Чуань і Сі-Кінг та вузьку смугу вздовж північного побережжя.

В тимчасовій осідку національного уряду, в Ченг-Ту, виклика паніка. Відбувається гарячка евакуація урядових установ, за допомогою літаків, на острів Формоза. Туту прибує теж маршал Чан-Кай-Шек, який звідси хоче керувати боротьбою проти комуністів на континенті.

Формоза переміняє тепер в один великий військовий табір. До допоміжних служб в війську поіаються теж жінок, які мають неіше ніж 30 років.

У зв'язку з виступом національних військ у напрямі Тонкіну та північним до Ного верховня комуністів, французький уряд змінив прикормину охорону країни. Він наказав не допускати національних китайських військ на територію Тонкіну, а тих, яким владється туту дістатися, негайно роззброювати.

Цього тижня британський уряд раізітє над оєнтуальним визнанням китайського комуністичного уряду в Пекіні.

Кружляють теж перекази про можливість окупації Формози американцями.

Напруження між Францією і Польщею

НАПРУЖЕННЯ між Францією і Польщею триває. Польки виділили доі 9-ох французьких громадян, кількох заарештували та назвали трьох членів французької абсасиди у Варшаві замішаних боротьбою.

Французький уряд, зі свого боку, провів низку ревізій та арештів сотр доі поляків і винувців в Франції 18-ох польських учителів. Вони навчали в польських школах у Парижі, Ліоні, Тулоні та Марселі.

бю проти комуністів на континенті. Формоза переміняє тепер в один великий військовий табір. До допоміжних служб в війську поіаються теж жінок, які мають неіше ніж 30 років.

У зв'язку з виступом національних військ у напрямі Тонкіну та північним до Ного верховня комуністів, французький уряд змінив прикормину охорону країни. Він наказав не допускати національних китайських військ на територію Тонкіну, а тих, яким владється туту дістатися, негайно роззброювати.

Цього тижня британський уряд раізітє над оєнтуальним визнанням китайського комуністичного уряду в Пекіні.

Кружляють теж перекази про можливість окупації Формози американцями.

Ці вчепелі підіагали спеціальним інспектором варшавського уряду та вихоували польську могоду у комуністичному й ворожому Франції дуісі.

Ік заявив директор «Сюрете національ», п. Берто, у Франції живе 400.000 поляків, у цьому числі 100 тисяч дітей. Він додав, що Франція не може і не буде надаі терпіння підіривної діяльності агентів варшавського уряду.

Селянські заворушення в Італії

В ВІЙКАДЕСЯТЬОХ місцевостях Італії діішло до селянських заворушення. Незможні селяни і селянсько-господарські робітники почали сажовізно займати і діяти катки великих землевласників.

Щею акцією керують комуністи. Доі по заіетовано ще ніяких поіаженій інцидентів між поліцією і селянами.

Італійський уряд впроваджує в прискореному темпі заіор про аграрну реформу, що має поклати край недовдоволені неіакомим селянства, надіаючи його землемою великих помііеіей.

Українська заява на синдикальному конгресі в Лондоні

До Президії Першого Конгресу Міжнародної Конфедерації Вільних Професіоналів, в Лондоні.

Українські робітники на вигнанні у вілних країнах Західної Європи шораз вітають створення Міжнародної Конфедерації Вільних Професіоналів та вірять, що вілне українське робітництво на чужині знайде братерське зрозуміння і прийнятєську зустріч зі стороною цієї нової Конфедерації.

Конфедерація Українських Вільних Професіоналів, заснована на Першому Конгресі Українських Вільних Професіоналів, який відбувся в Брюсселі 9. 5. 49., охоплює 14.000 українських робітників, організованих в різноманітних християнських професійних централіях Західної Європи.

Ніхто інший, як само ці українські робітники на вигнанні, зцікаві з країни закріпачення робітництва, країни переслідування та концетраційних таборів примусової праці, найкраще розуміють старання вілного світового робітництва організувати вілний світ праці на засадах свободи та демократії, тих цінностей, які шоновані в Західному світі, а заіеточні більшовицьким окупуаіом в Україні.

Українське робітництво у Західній Європі єдино обіцяє зцікати не лише речником українського робітництва на чужині, але теж і моральним оборонцем прав мілліонів наших братів, українських робітників в Україні, які сьогодні, під тоталітарним режимом комунізму, не мають змоги себе вілно виявити та опієраціувати з Вами в складі Міжнародної Вільної Конфедерації.

Ми твердо віримо, що прікже час, коли у всіх країнах світу будуть шоновані засади правдивої демократії, і теі теж і мілліони українського робітництва матимуть змогу бути заіетупленими серед вілних професійних організацій світу.

Ми маємо поіузу надію, що наші стремління та наша праця вийдуть у Вас братерське зрозуміння та підтримку. Ми віримо теж, що зобуємо Ваше співчуття нашим поневоєним братам-робітникам в Україні, та що наші заіагання прицільються до того, щоб засади свободи та гідності людини були шоновані серед мілліонів працюючих в Україні та всіх теіор поневоєних краінах «торни народів», Совєтського Союзу.

Віа імені українського робітництва на вигнанні, яке найіше захочет братерське зрозуміння серед робітництва Західного світу, ми складаємо побажання успіхів у Вашій важливій та важкій праці. Ми також вважаємо себе в праві зложити такі ж побажання віа мілліонів українських робітників, які в поневоєній Україні позбавлені свободи вілного слова та експлуатації совєтською невілновеною системою, де так важкі професійні організації є звардям для оборони прав робітників, а звардям експлуатації робітників державою.

Іван Попович

Голова Конфедерації Українських Вільних Професіоналів на чужині.

Лондон, 8 грудня 1949.

(Про Конгрес цієї міжнародної Централі див. на стор. 6-ій).

Нова Червонохрестна конвенція

В ЖЕНЕВІ «прародило» нову міжнародну червонохрестну конвенцію про опіку над воєнопоневоленими і жортованими війни.

12 цього місяця ця конвенція підписана теж делегація СРСР, України і Білорусі.

Як видавались таємниці

КМБКА днів тому районментатор з Нью-Йорку зробив спонтанну заяву, яку підтвердив і Квісон: *масштабні плани добудови атомної енергії та вже готовий завод були передані в руки СРСР осінню 1943-44 р.*

В цю справу замішані 6. віцепрезидент Генрі Уолес та Гаррі Говкінс (хорватин Рузвельта) і, може, навіть сам Рузвельт. Останній обов'язково, Генрі Уолес заперечує свою причетність до цієї справи, отож фактично величезний злочин проти людства взагалі ніби має залишитися безкарним.

Але до цього не хоче допустити майор америкавського легістства Джордж Жордан (хоч суцільна справа пер не є карі). Він вносить про чорну справу на денне світло.

Майор Жордан служив під час війни на озброєнні з аеродрому штату Монтана. На цьому ж аеродромі постійно перебувала група советських вояків, вірних союзників Рузвельта і його політики. Одного дня Жордан помітив, що на їх аеродромі прибув літак з радатором. Знаючи про особливі гострі очі більшовицьких, на такі таємні речі, майор запитував по телефону свого керівника, як вийти з становища. У відповідь він почує такі слова:

— Боже мій! Не кажіть, що на літакі радари! Зійміть його!

Майор Жордан це й виконував, але в той час привіттів це один літак, теж обляканий радатором; літаків в ту ж мить оволоділа совет-

ська команда і відлетіла в радатор на борту...

За заявою Жордана, що один літак з радатором забрав більшовицькі з аеродрому в Вашингтоні.

Вже тоді Жордан розумів ціну "союзництва". Тому, доповідаючи про таємну передачу з США до СРСР урану, майор особисто говорить в державному департаменті, але йому відмовляють:

— Все це відомо у Вашингтоні... Ми знаємо, що буде далі, і ви повинні допомагати більшовицьким чинам тільки в змові...

Дамі майор розповідає, як, сподіваючись на аеродромі в Монтані, советська група намагалася його "набомбувати" так ефектно, щоб він забув про правдивість. Більшовицькі самі були п'яні, а майор в той час наважся переглянути скрині і вилізує, що їх жваво викрадає в СРСР та група. Згодом майор бачив, як прибуло для візправки в СРСР 40-50 дещевих чорних валізочок. Більшовицькі їх пильно стерегли. Виявлялось, що в тих безневинних валізках — плани атомної бомби, так звані, "Ок-Рідж" (це тоді й тепер тримаються в найсуворішій таємниці).

Жордан теж добрався до однієї з валізочок і знайшов там записку, підписану ініціалами "Г. Г.", такою змісту: "Було зорганізовано як тільки дістануться до вас Гровеса".

Хто такі "Г. Г." і Гровес? Першого не так розшифрувати; ім'я його швидко відомо: Гаррі Говкінс, політичний хорватин Рузвельта! Гровес — генерал Десі Гровес, автор Манхаттан-проекту, тобто проекту налягання атомної бомби.

Майор Жордан повідомляв, ніби йому було сказано, що "Записки "Г. Г." призначені Мікояну, другий

або третій найважливіший особі Росії".

Жордан намагався затримати чорні валізи, але більшовицькі оголошували, що їх валізи підлягають дипломатичному імунітету. З чим 4 валізи вже відіслані в Кремль, а майор даремно добивався права їх затримати, намагаючись вивести, і дійсно і валізи більшовицькі підлягають дипломатичному імунітету? З державного департаменту майор вважав відмовити не одержав, військово-морське міністерство відповіло, що він за вступу ціну повинен допомагати Советам. Всі відомості державного департаменту обіцяли майор, спускаючи того, хто сказав би, чи дійсно советські валізи підлягають дипломатичній недоторканості. Нарешті, керівник одного відділу йому відповів: "Так, у Вашингтоні все знають. Допомогайте розслідувати".

Так розкривається перебіг нашої партії безприлюдної політичної брехні. Але через 5 років Бомісміс розгладив антинаціональну діяльність в США почала розгладити справу цього злочину.

За ці 5 років советські члени, особливо, добре розглядали проєкти і плани атомної бомби.

Тепер ми розуміємо, чому Сталін так дивно цю справу сумував (можливо, один раз у житті), коли помер Рузвельт, і чому на відкритті пам'ятника Рузвельту в Лондоні було так сумно...

Василь Галь

ПОДІЇ ТИЖНЯ

Організація Фріталоук'у

В Парижі закінчилися наради господарських знавців п'яти країн, цілями яких було створення "Фріталоук'у", тобто економічної унії Франції, Італії і країн Бенелюксу (Бельгії, Голландії та Люксембургу).

Експерти погодилися в принципі на створення такої унії та застосували відповідний рапорт, що було передано на розгляд компетентним міністрам. Цей рапорт залишається поки що таємним.

Знаючи висловлювання проти того, щоб лаяновою унія називалася "Фріталоук'у". Вони різнилися теж у поглядах на окремі справи, головне ж щодо допущення до цього союзу Німеччини.

Великий монстрпроцес у Софії

В столиці Болгарії відбувається під пору великий показовий процес проти Трайчо Костова і його 10-ох товаришів. Трайчо Костов, головний обвинувачений, — це колишній віцепрем'єр і генеральний секретар болгарської комуністичної партії, інші обвинувачені — це колишні міністри й високі державні та партійні діячі.

Всім їм звинувачують шпигунство на користь США і Великої Британії, саботаж і діяння на шкоду Болгарії та інших "народних демократій", ворожу політику супроти СРСР і зокрема намагання, в порушеннях в Тітот, створити незалежну від московських впливів Балканську федерацію.

Всі обвинувачені, за винятком Костова, признаються до звинувачень їм злочинів. З 3-х годин процесу вказує шораз ясніше, що його головна мета, побило ж процесу І. Раєва в Бухаресті, це — "зламатися" режим Тіта і залучити всіх тих комуністів, які хотіли б піти за його прикладом та увезлажнити свої країни від Москви.

«Шингун Сміт»

Колішній амбасадор США в Москві ген. Вальтер Бедек Сміт опублікував на сторінках паризького "Фігаро" спогади про своє перебування в Москві, п. м. "Москва — 1946-1948". Ці спогади друкувалися в "Фігаро" окремими розділами впродовж місяця.

Генерал Бедек Сміт подає у цих спогадах мікс, хоч і не такі вже сенсаційні, дані про напружені, цілі й методи советської політики на захоронення та внутрішньому відношенні, про свої переговори зі Сталіном і Молотовом, як теж про підсоветську діяльність.

Все це дуже не подобалося кремльським можновладцям, які назвали ревізійні амбасадора "бредивним". Під час дебатів в ООН Ватизанський постує так далеко, що назвав генерала Бедек Сміта "шпигуном".

Правда в очі кола...

Русифікація польської армії

Назначення советського маршала Рокоссовського міністром оборони Польщі — це що інше, як одна з кроків у запланованій русифікації польської армії. Ще раніше було устатковано невалійських старшин, з генералами включно.

Щоб змилити світові очі, російські старшини в польській армії отримали польські прізвища. Тільки краківська військова округа хуртується старшиною поляком, інші три — в руках російських офіцерів. Шеф польового генштабу теж росіянин, як і всі військові інспектори.

Тепер польська армія нараховує 250.000 вояків. На них, як і на цілію Польщею, насядають стаціонарні війська советської частини, готові в кожну хвилину значити цілі, хто зловмисить слухати наказу "польського" маршала Рокоссовського. (За "В. Н.").

Засудили советських громадян у Сараєві

В Сараєві закінчився процес проти 11-ох советських громадян, обвинувачених у шпигунстві на користь СРСР.

Всіх шістьох засуджено на різні терміни, від 3 років у'язнення до 20 літ примусових робіт.

Політичне значення цього процесу полягає перекресі у тому, що тут Тіто не раз зазнався своєму незалежності від Москви. Цей процес є теж у довший мірі відповіддю на численні процеси в країнах советських сателітів, на яких обшарувано режим Тіта в різних алочних супроти "народних демократій" та повільному висудуванні "капіталістичних імперіалістів".

Як НКВД добуває «добровільні признання»

Під таким наголовком Збігнев Стипуляковський друкує на сторінках паризького "Фігаро" свої спогади з перебування у'язненні на Лубявці, в Москві.

Стипуляковський розповідає, як більшовицькі замішані підступом, у 1945 році, його та 15 інших провінційних польських революційних діячів в свої сіті, та описує докладно всі методи НКВД, що дозволяють до "добровільних признань" заарештованих. Сам Стипуляковський був переслуханий на Лубявці 144 рази.

«Юніскан»

Британський уряд запропонував Стокгольмові, Осло та Копенгазі створити економічну унію між Великою Британією і скандинавськими державами (Швецією, Норвегією і Данією). Планована унія мала б називатися "Юніскан", а її цілі добили б цілей "Фріталоук'у". Зйдення "Юніскан" у тим легше, що господарства названих країн взаємно доповнюють.

Короткі вісті

● Азійський парламент прийняв 50 резолюцій проти 6. резолюцій, в якій звинувачує президента Франції і президента Французької унії звинувачує в «жорсткій маршала Істена. Соціалісти і комуністи голосували проти цієї резолюції.

● Урава міста Тарнова, в Польщі, вирішила назвати одну з головних вулиць "Вулицею ім. Моріса Тореза", на знак "приналежності до французького народу".

● Независимому Кардиналові Смарові Архидієкону Парижу поставили нагадування у його родильні місцевості. Вені сюр де Марш.

● Всі католицькі монахи й монахині в комуністичному Китаї мусять тепер працювати, як звичайні робітники.

● Префектури поліції реструктурюють у Франції кожного року 100.000 нових авт.

● В Гареві, центрі для атомних дослідів у Великій Британії, відбувало найбільший в Європі синхротронний джерело, який може розв'язати всі атоми. Цей апарат уможовить напевно швидкий поступ в ділянці атомної енергії.

● Фріц Клаєр, представник ліберально-демократичної партії в парламенті в Бонні, заявив за прерію конференції, що німецька поліція в західних зонах повинна бути такою ж сильною, як і в советській зоні. Неві повинні контролювати колоніальні старшини військової армії.

● На 30 листопада п. р. Збігніш Мімешич нараховував 1.387.513 безробітних, де на 70.947 більше, як у жовтні. Найбільше безробітних зареєстровано в Даліній Саксонії, Баварії і Шлезвіг-Гольштейні.

● В багатьох департаментах Франції, вперше за цю зиму, випав сніг.

● Конгрес соціалістичної уніфікації у Флоренції (Італія) вирішив створити в трьох обласних утвореннях одно обласну соціалістичну партію.

● Французька держава склала проект витратити в короткому часі нові металеві монети: 2 і 5 фр. з алюмінію, 10, 20 і 50 фр. — з бронзи-алюмінію, 100 фр. — зі срібла.

● З нагоди про те, що прем'єр-міністр Східної Німеччини, Отто Гютевольт, важко захворів.

● Окрема політична комісія ООН ухвалила більшістю голосів проєкт унітаризації Бразиліан. Світе місто має бути адміністративною окремою комісією ООН. Ізраєль, США і Велика Британія голосували проти цього проєкту.

● Пропанівня "атомного міста" в Оахоріж, США, застрягли. Окремі комісії старшини докладає до припинення цього страйку, причини виникнення якого ближче довідома.

● Виконавча Рада ЮНЕСКО буде співпрацювати з Радою Європи в ділянці культури.

● В Ріє де Жалеїро, столиці Бразилії, опублікувала неодавня, що спричинила лавинні матеріальні школи.

● Англійський король, Юрій VI, прийняв у Ватиканській палаті англо-американських латунів, які обслуговували славний "політичний міст" між Західною Німеччиною і Берліном. Після цього відбулися рефліції цих латунів до вилучення столиці, наслідки якої захоплюють вітальні політичних нереможних.

● Велика Британія відзначила вчорашню 13 роковину вступлення на трон короля Юрія VI.

● Члени оркестру Паризької опери й Опера-Комік страйкують уже другий тиждень. Вони домагаються підвищення зарплатних платень.

● Голландець Адріан Пекст, заступник генерального секретаря ООН, призначений високим комісаром ООН у Дібі (Афріка).

● Велика Британія планує перелати італійські акмістативи Сомалі при кінці березня 1950 р.

● Агенція Роберт повідомила, що Франції забороняє ввозити деяких видів матеріалів до країн за залізною жалюзію. На заборону не стосується Югославії і Фінляндії. Список ввезених матеріалів, що їх заборонено ввозити, не опублікований.

● Від багатьох місяців запас золота в США постійно зменшається. Тільки за останній тиждень від вивезення на суму 51 міль. доларів.

● Призначено цього в званні довідок про девальювання долара, хоч урядом США таку можливість рідше забороняють. Одночасно потугатися збільшення запасів золота в інших країнах, напр., у Голландії та Італії.

● В Парижі створено першу міжнародну кооперативу, з офісами в Гамбурзі, Римі, Вавелі, Лондоні й Газі.

● Забавляючись тіло Димитрова спочиває в окрему навазду на протр парламенту в Софії. Цими днями навазду відхрото від публіки.

● Гарі Делвіс, перший "громадянин світу", домагається від Міжнародної контрольною комісії віз до Німеччини. Коли йому в цьому відмовлено, він не хотів вийти з бюра. Висланий поліцією, Гарі Делвіс заявив, що буде приходити до навазду бюра доді, поки не одержить бажаного віза.

Проєд до Риму

ПОДАЄТЬСЯ до відома, що Центральний Комітет Святого Року затвердив, запропонував Пресовидови Апостолическим Вісникатом, дату українського дипломатичного до Риму. Масове українське паломництво повинно відбутися в дні 9-16 жовтня 1950 року.

На 14 жовтня 1950 р. (свято Петра на ст. ст.) є у плані торжествів Архидієкону Служба Божа у соборі, присвячений Прочитій Діви Марії (Санта Марія Маджоре).

Якщо кому було б невідомо чекати аж до місяця жовтня, той може скорше відбутися своєю проєю до Риму, прилучившись до місцевих паломників. Добре було б, якщо українські паломники приїжджали до Риму разом з іншими місцевими паломниками більшими групами.

Всі, хто вознебув базис приїхати до Риму, мають подати своє прізвище, ім'я, дату народження, місце перебування, намірений час паломництва Українському Комітету Святого Року при Генеральній Вікаріаті своїй країні.

Важко, хто базис улаштує на проєю до Риму, дістає від місцевого Комітету Святого Року паломничу омажку, на основі якої може одержати знижки на потяги та і інші білети. Вихаку кожний одержув в окремі звороти, в якій було, крім знижки, ще й паломнича візничка і маленький прохвинок на Римі (у мові країни, де перебуває). Ціна конверту з тими режими вихакує омако 500 італійських лір (дещо ви цілий долар).

При тім подається до відома, що старшинами Центрального Комітету Святого Року, деякі держави дади паломникам до Риму знижки на залізничні білети у висоті 20-60%.

Щоб можна було вчасно постаратися про забезпечення прізвищень на підїє в Римі, треба поскорше подати свої прізвища і дату (точний день!) приїху до Риму. Тоді не треба буде пересувати дати приїху.

Не інформації звертається до Генеральних Вікаріатів і місцевих душпастирів.

ШАНОВНИ ЧИТАЧІ!

У вершньому числі нашого часопису за 1950 рік розпочається друкуватися велика заохочуюча повість Леоніда Полтави:

«ЧИ ЗІЙДЕ ЗАВТРА СОНЦЕ?»

Присилайте вже передплату на новий, 1950-ий рік, щоб Ви змогли мати цілість повісті.

УВАГА!

НОВИ ПЕРЕДПЛАТНИКИ В США. Кожний, хто бажає стати передплатником "Українець-Час", повинен скласти згодом переслати на руки вшого представника чотирьох передплату в сумі 1.50 \$.

Адміністрація «У-Ч»

Від Адміністрації

СВЯТКОВІ побажання рідним, друзям і знайомим приймемо тільки до суботи, 24. 12. 49. Ціна за 5 рядків друку — 200 фр. фр., 40 белг. фр., 5 міль. 8 міль, 0,50 ам. центів.

Оплату просимо пересилати до наших представників. Побажання містимо й н ш е за попередньою вплатою.

ПРОСИМО всіх Шановних Підписувальників

платити впрямий своєчасно за передплату, бо з системним числом зберіжимо всім "боржникам" дальшу ймилку часопису.

Зі святковим числом висилаємо безплатно всім передплатникам «Світлий календар» на 1950 рік.

ПРОСИМО Шановних Колпортерів своєчасно платити нам свої за потреби на кількість примірників святкового числа й стінного календаря.

Адміністрація

РАДІОСЛУХАЧІ!

Подаємо всім до відома, що Ватиканське радіо перекає дві українські програми тижнево: у вівторок і в п'ятницю, о год. 20-ї, на хвилях: коротких — 47, 48, 50, 26 та середніх — 391.

Просимо Вас, Дорогі Слухачі, не відомити про це Ваших друзів, щоб також слухали наших передач.

ЧИТАТЕ! ПЕРЕДЛАЧУЄТЕ! ПОШІРЮЄТЕ!

«НА ВАРТІ»

Журнал української мови в Канаді. Адреса: «On Guard», 362 Bathurst Street, Toronto, Ontario, Canada.

«Українець-Час»

РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ
Адреса Редакції і Адміністрації:
L'UKRAINE
26, rue de Montmolon, Paris IX.

НАДІСЛАНИХ статтей, не замовлях і не використовувати. Редакція, до повертає та в цій справі не відповідає.

ВМІЩЕНО статті і дописи лише тих авторів, правдиві імена і прізвища яких нам внаві.

НАДРУКОВАНІ статті, також за відписом автора, не можуть вивиском поглядів як становити Редакції "Українець-Час".

ЗА ОГОЛОШЕННЯ Редакції не відповідає. Всі оголошення містимо лише за попередньою вплатою. Оголошення та комунікати до чергового числа приймаємо до 12-ї години кожного вівторка. Свіжове містимо в наступному числі.

пошту, збирали податки, ухвалювали закони, сиділи в сузах і виконували безліч інших послуг населенню.

Звернім увагу на Бремен-Грон

(ВІД ВЛАСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА)

ПЕРЕСВЯТЛЮЧЕНИЙ табір Бремен-Грон — це останнє на терені Німеччини місце, з якого виїжджали ДП вихідців в широкий світ. Щотижня тисячі людей транспортують окупаційські пароплави до ЗДА, Чиле, Венесуели, Канади. Коли, порейшовши, "чистітяться" в одному з переселенських таборів, кахляють на перодичне потрапляє в список транспорту до Бремену, його охололює і радість, і хвилююча неспокій: а як же там, в Бремені? Знову консул, перевірки і контроль?

Порядок в таборі Бремен-Грон

Вихідці, ідучи до цього табору, не повинні нічого купувати з їжі, хатини в Мюнхені чи Ангсбурзі. Тут, доволі часто, цілий базар з німецькими крамничцями, де відвідувачі можуть собі купити все, що його душа забажає, а кешени дозволяють. Харчі й овочі навізть дешеві, як в середній Німеччині. Овочі, годюшки, фотографіати, все це біля табору. З табору вільно виходити від 10-ї години ранку до 22-ї ночі.

В таборі ідеальна чистота: в бляхах, в кухні, в їдальні. Гокують не погано, хоч навіть мало. Посуд, вилки, ложки й інші дрібниці в їдальні, отже немає потреби брати з собою. Хто має гроші, тому до послуг кафе й ресторани в самому таборі, або за табором. В таборі гарна перекладка, кіно, пошта, чоларі, лавні і т.п. Для розваг — невеличкий зал, а для відпочинку — читальня ІМКА-ІВКА. Скрізь примітно і тепло, людина почуває себе зовсім вільною.

Страшні оповіщення про повторну перевірку в консула не мають ніяких підстав. Виходять звичайно на формальності, і, якщо за час приїзду емігранта з переселенського табору "Арес" до Бремену-Грон на нього нічого не зробить консул, він може цілком спокійно себе почувати. Є люди, затримані й з інших причин. З причини неспокійності (пасажирська "культура") наших окупантів. Найбільше число затриманих українців; деякі йдуть поляки, потім австрійці, серби, хорвати й інші. Затримано кілька українців з причин старшого віку і певної непридатності (інвалідів). Вони сидять в таборі й чекають від "когося" зі ЗДА гарантії на нове утримання.

Духова опція

Українці з-поміж інших націй, що залишили Європу, становлять значний відсоток. Але, перебуваючи в таборі Бремен-Грон, вони знають, пішов їх з вагали серед відвідувачів одинокі.

Сидять до газетного кіоску. Крім літератури й англіїстических прес, там знаходяться газети різних національних груп. Немає тільки українських. Кіоскер (німець) каже, що приходять кілька екземплярів газети "Українець-Час" — але і все. Росіяни як ніде не бачать в списках емігрантів, проте російська газета "Посел" але розповсюджує, купують українці, бо ж не мають, що читати.

Коли в суми грошей, виданих урядом, віддати те, що витрачено на ці три потреби, то всі інші державні видатки на одну особу фактично зменшуються з \$ 103,38 в 1932 році до \$ 90,76 в 1941 році.

Всю роками помічається тенденція централізації видатків держави до федерального уряду. Разом з тим виявляється тенденція більшого доходу грошей від війни урядів до нижчих. В 1941 р. американські місцеві уряди видали загальною 6,6 млрд. доларів, з яких тільки 4,8 млрд. було з тих грошей, що вони самі зібрали. Напр., майже повністю покрити стейтсманів та федеральних урядів. Стейтсманські уряди, наприклад, зібрали і видали в 1941 році 4,5 млрд. доларів, але з того витратили на свої потреби тільки 3,6 млрд. і федеральний уряд зібрав податками 14 млрд. доларів, а видав на свою діяльність менше як 13 млрд.

Війна завжди викликає надзвичайно великі державні видатки, навіть і до світової війни. Друга світова війна не була винятком.

В 1940 році американці видали 19 млрд. доларів на всю адміністрацію. В 1947 році сам федеральний уряд витратив 36 млрд. дол. Загальною заборгованість всіх урядових одиниць в 1940 році становила 63 млрд. дол. На кінець другої світової війни борги зросли до 275 млрд., біля 2.000 доларів на кожного аме-

У великій просторій читальні ІМКА є одна полиця з "українською літературою". Старі, подергі книжки, кілька журналів "Арес" — ото їхні асес. Зі ЗДА і інші національності в цій читальні мають свою пресу, а українці — ні однієї газети.

Тут такі в таборі сидять представники ЗУДАУ. Хіба він не може поділати бедой про українську пресу з ЗДА?

Заняті про український відхід у прагнення читальні. Привітати старші паві інформують, що українці старші не дають про свій відхід. Ось, каже, дитини з Мюнхену ІМКА надіслали цілий транспорт з книжками, серед яких ні однієї української.

А де ж українська ІМКА? З цього виходить, що ми лише парадуюмо. Насправді було повідомлення в нашій пресі про участь українців у міжнародному в'їзті ІМКА в Італію. Але до короткої діля, були спроби інтереси наших ішарів? Знаємо, що в Німеччині не усталося і квігарих не дають стоси книжок. Треба, щоб їх відповіли установи надіслали до читальні табору Грон в Бремені. Тут перебувають маси українців, що ішли по кілька місяців чекають транспорту. Хай вони використовують цей час на читання своєї літератури. Крім цього, читальня з великою кількістю приймає книжки, як дарунков, від приватних осіб.

Українські установи, а в першу чергу ЦИУВ, мусять похитати про духовне забезпечення українських емігрантів, бо все інше за ІРО.

Валентин Коваль

Чужинці про нас

"Олдгам Хронік" (Англія), за 2. XII. п. р., повідомляють про бажання українських робітників відправити Богослужіння в рідній мові. Священник К. Стивенсон очолює відступання чергу для українців.

Міністерство збройних сил СССР видає брошуру "Зверніть увагу на військові та технічні", в якій говориться, що в Обермаршалу (Німеччина) американці відкрили школу для українських солдатів шпигування проти СССР. Жодної такої школи немає, але видно з брошури, що УНА дає доброї школи божественним.

За повідомленням канадійських часописів, на Алясці загинув український лейтенант Роман Чарвіч, в наслідок аварії розвідувального літаків. "Акі Еста" (Аргентина), в статті "Військо-пошта", м. і. п. 1: "Друга підземна армія складається з людей майже виключно української національності. Вони діє на території від Харкова до Підкарпатської Русі".

"Фрей Прес" (Аргентина), за 28. XI, опублікувала статтю: "2.000 тисяч радянських в'язнів в Україні". Кореспондент, не маючи певних відомостей, стверджує, що окуп легеньку, яких все більше і більше виникає

риканця. Після війни, на 1947 рік, заборгованість самого федерального уряду зросла майже до 270 млрд. доларів. Стейтсманські та місцеві борги в часі війни зросли на 20%.

Федеральні видатки складалися головне з видатків на оборону, на укладку ветеранам та сплатишні відсотків по військових боргах. Вони не були достатньо сталого світового мру, видатки на оборону Америки збільшувалися дуже великими.

Обрахунок можливих видатків показує на те, що ЗДА можуть видати в 1960 році біля 58 млрд. доларів на всю адміністрацію. Це значить, що на уряд буде йти 30 центів з кожного долара загальною народнього прибутку, тоді як в 1941 році було 27 центів, в 1932 — 26, а в 1913 — 7 центів з долара.

Коли американський наріх піде далі по шляху заховалення всіх потреб населення: будівництво домі, обсервація нерухомих земель в ролю, будівляння доріг, літосиш, охорона міст і річок, поліпшення міст, поширення соціального забезпечення, опікування ветеранами, поліпшення шкільництва і т. п., адміністративні видатки на 1960 рік збільшаться на 14% і скламуть 66 млрд. доларів. Ці гроші мають бути зібрані зі всіх американців і витрачені на поліпшення країни й його народу.

(The Twentieth Century Fund, U. S. A.)

Нова міжнародна синдикальна Централь

(ВЛАСНА КОРЕСПОНДЕНЦІЯ)

Лондон, 9. XII. 49.

МІЖНАРОДНА конференція вільних синдикатів, яка відбулася в Лондоні від 23 листопада до 9 грудня ц. р., закінчилась створенням **Міжнародної Конфедерації Вільних Синдикатів**. Офіційно оформлена, ця нова світова синдикальна централь відбула свій перший Конгрес, який закінчився рад організаційних, соціальних та економічних питань нової централі. Вільне, не комуністичне, робітничтво (50 м.л.) було присутнє на підготовчих нарадах та на цьому першому Конгресі.

Вперше, хоч не в сильних кроках, виступило на арену і робітничтво Середньої і Східної Європи, яке за чужині репрезентує вільний професійний рух своїх закріпачених країн. Сьогодні представники цих країн були лише обсерваторами, бо немає організаційна форма структура різних міжнародних організацій, а в тому і теперішньої синдикальної централі, все ще стійте на національно-державницьких основах. Та на цьому першому Конгресі зроблено вже деякі відхилення в цьому напрямку, бо вийшло до уваги існування вільного синдикального руху в невеличких народах, які прагнуть в свої професійних спілках закінчити країни.

Перший Конгрес Міжнародної Конфедерації Вільних Синдикатів, на жаль, закінчувався лише ту вільність, якою вже користувалися робітники вільних західних країн, та

які має в майбутньому оборонити ця нова міжнародна централь.

Замало звернено уваги, а ще менше підтримано, домі само того робітничства, яке закріпачене тоталітарним червоном режимом, бажав здобути собі волю та як вільне, діяти в домі міжнародної синдикальної централі. В боротьбі з комуністичним режимом, який націлює на ослаблення руху робітничства, — як на підготовчих конференціях, так і в лондонських нарадах, — не використано тієї колосальної моральної сили, яку саме ось ці члени різноманітних робітничих маси творять сьогодні, хоч на чужині.

На цьому вільному нові робітничі централь розійшлася з омім зв'язками, яке вона так голосно підкреслює навіть в назві самої Конфедерації "вільних" синдикатів. Проте, на нарадах по питання було турботи деяких делегатів, як ось ірландською чи (дуже поворхено) і американськими (обомо спілках: АІФ і СІО).

Українське організоване робітничтво на цих нарадах та в цьому першому Конгресі виступало п. Іван Попович, голова Конфедерації Українських Вільних Професійних Організацій (ВУВПО). Від українського робітничства, яке однією сьогодні в європейських країнах є організоване, і в домі краєвих християнських синдикатів та в національній професійній організації, внесено до Конгресу листа-заяву, в якому було підкреслено наше національне бажання. Ця заява була прийнята Конгресом.

Потімби заяву, вже по заяві української, внесла також недавно організована в так званій "синдикальній

делегатурі" польські християнські синдикати.

Обсерваторами була також "студентська" група так званою "Інтернаціонального центру вільних синдикатів на чужині" (опісляція), які не мають ні підтримки мас, ні організованих членів.

Все ж присутність обсерваторів вільних професійних рухів виникла за делегати.

Новозібраний керівні органи нової синдикальної централі будуть збиратися майбутню форму праці вільних професійних спілок на чужині в народі із Середньої і Східної Європи.

Важливою проблемою народ і Конгресу була розв'язка відношень між християнським міжнародним центром і новоствореною Конфедерацією. Нові християнські синдикати ще остаточно не визначили, для цього потрібне часу, але тимчасове становище було висловлено французькою делегациєю СФТС, за чолі з п. Т. Тессіе, головою Міжнародної конфедерації християнських синдикатів. Співпраця — покищо, а формально приступлення — по виснаженні деяких опірних питань.

До цієї справи повернемося в наступних числах нашого часопису, бо вона важлива та цікава і нас, українських робітників. Ми організуємо хочемо увійти в лоно робітничого професійного міжнародного руху, до як можемо спільно боротися за нашу праву та вільний професійний рух, який дійсно має бути одним з усіх народів.

Новозібрана централь буде мати свій офіс в Брюсселі (Бельгія). Президентом обрано Ф. Фіне, бельгійця, а генеральним секретарем — голландця Ойденбурга.

С. Смирновський

Хроніка українського життя

— Українська група студентів медичного університету (Ессена) здобула найкращі оцінки в науці між чужинонаціональними групами.

— Пароплазом "Генерал Стюарт" з Німеччини в ЗДА відпливали сестра Лесі Українки, літератор Никифор Шерба, група українських студентів та інші. Всіх парасажирів-ДП за цім пароплаві 1.310 осіб.

— В Монсі (Бельгія) закінчили 8-денну голодівку група чужинських робітників (між ними багато українців), які закінчили контрактову працю в шахтах і не мають змоги перейти на іншу працю.

— Пів князем "Дар Батьківщини" в Брандфорд (Англія) відбувся успішний концерт української пісні і музики.

— Київське видавництво синсько-господарської літератури УРСР видає "Вогонь синдикального" в російській мові. Це це опис свідчення про "самостійність" української держави.

— В Каналу вже переїхало 20 тисяч з вивантажених членів ІТШ. Таким чином, там створився Канадійський відділ Наукового Товариства ім. Т. Шевченка.

— В Буенос Айресі (Аргентина) відбулася Свята УПА, для організації якого найбільше зробили могої суміві.

— Червоною каронаці королів СУМК на цілу Канаду, п-н Ольги Памоси, відбулася під час з'їзду Келліс-ос Андрія.

— Українське суспільство в Канаді залювало своїм новим послом до канадійського парламенту, п. Іваном Діуром.

— Аргентинський уряд наказав винести з Аргентини за комуністичну діяльність кількох чужинців, між ними і українця Артема Волинського.

— До міської ради міста Детройт (ЗДА) авбрато українці, адвокати

ПРАКТИЧНИЙ КАЛЕНДАР НА 1950 РІК. Цей календар вийшов у Випуску (Канада), у видавництва І. Тютюва. Він кешенського формату, 128 сторінок, в мішній блакитній обкладинці. Крім звичайного календаря, знайдете у ній адреси українських установ і організацій в цілому світі, історію України в датох, лікарські поради, відомості про Канаду, статті про Матерік та УСС, різні вісти з науки і техніки, міри ваги (європейські і канадійські).

Календар має вільні сторінки для нотаток, прикрашених як доволікорівною іконою Матері Вбої.

Такий календар дійсно потрібен в школах і справах.

Маруся Бек. Це вперше до міської ради обрано жінку.

— В Австрії почалися перші українські греко-католицькі Богослужіння (о. П. Смал — в Мельборі, о. Д. Качмар — в Аделаїді).

— Княга В. Приходько "На роздоріжжі смерті" має незабаром вийти в англійській мові.

— Українську духовну семінарію в Кюмбурзі (Бельгія) відідали високі бельгійські державники, між ними ректор наукового журналу, Дої Владі Віслев, та Візарх Західної Канади Кир Ніжко.

— В Паріжтаті (Нова Зеландія) новоприбулі українські емігранти відкрили виставку українського народнього мистецтва.

— Організація українських пластуців розпочалася в Австрії. Уже поставили перші клітки в Вікторії та Мельбурні.

— В Утрехті, на запрошення бельгійських інтелектуалів, о. Мітрат В. Лабо прочитав дві доповіді про Україну.

— Український тагповальний ансамбль при "Провесіт" в Лівні виступив перед французькою публікою.

— У Львові вчиться у змішаних школах і технікумах 25.000 студентів.

— Як повідомляє київське радіо, в європейському університеті (Вірменська РСР) створено катедру української мови.

3 турецького гумору

ВІН ЧИ ВОНА

Оженився Бу Адам. Питав його батько на другий день:

— Ну, що ж, синку, чи вона тобі сподобалася?

Бу Адам: — А їй не гарніший, вона від мене погнішала...

СЛУЖБИНА І СИНОВ

Ваймов Бу Адам пішов до хім-тати свого батька. Не догнали в темноті, що в ліжку його батька спить службінка.

Службінка, думуючи, що це Бу Адамів батько, питає:

— Чи то ти?

Бу Адам: — Не я, — він батько.

СОН

Сидить Бу Адамів, що їз авр. Оповідає свій сон батькові.

Батько: — Добрий сон: дай кім-на соняти, то я тобі його пошлю.

Бу Адам: — Якім а маю кім-на соняти, то спр не потребував би моєї соняти...

3 турецької переклада Емме

КОЖНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК

У ФРАНЦІІ ЧЛЕНОМ ОУРФ

20, Rue de Montholon, Paris 9.

3 УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ

ПІВНУЧНА

Прощальні вечори театру «Ренесанс»

ТЕАТР «Ренесанс», єдиний постійний український театр в німецькій зоні Німеччини, в жовтні цього року дав свій останній виступ в зв'язку з від'їздом у Канаду художнього керівника театру, корифея української сцени, Григорія Яковича, та його дружини, співачки й артистки Антоніни Степанівни.

Два прощальні виступи театру: перший — репрезентативний у міському театрі Райна, перед німецьким глядачем, з оперою Гуана-Артемасовою «Запорожець за Дунаєм», та другий — у таборовому театрі українського табору, в програмі: II акт опери «Катерина» Аркаса, III акт опери «Наталка Полтавка» Лисенки, II акт опери «Запорожець за Дунаєм» Гуана-Артемасовою, — були підсумком усієї творчої праці театру протягом чотирьох років.

Більш 300 виступів з різноманітним репертуаром українських опер, оперет, драм і комедій по різних окладах сценічних у ангажійній зоні, біля 100 висококомітетських концертів перед багатовчисовою українською та чужинською публікою, десятки репрезентативних виступів відомих артистів театру перед англійською військовою владою; участь у багатьох академіях та концертах у дві національні й регіональні українських свят; віддане праця в суміжних на підготовку акторських вистав; зрештою, безкорисно писання майбутньої артистичної змінки з-поміж талановитої молоді, — все це творчий доробок театру «Ренесанс», а з першу чергу його директора, Гр. Яковича.

«Запорожець за Дунаєм» — в німецькому театрі — це був не один великий крок в справі популяризації нашого мистецтва серед чужинців. Глядачі в захоплених слухах чарували українську музику, мистецький спів солістів, гарно ансамблюючи їх. Значні театральні штучки в привабливих ствердженнях велику вагу мали вистави.

Було приємно після вистави слухати високу оцінку з уст впливового чужинця, д-ра Карла Волтера, який висловив враження від вистави словами:

«Ця опера, в такому виконанні, як і її слухав, може бути прикладом не одного столітнього оперного театру».

У виставі брали участь: Іван Карас — Григорій Якович, Одарка — Ганна Малина, Осана — Людмила Волынська, Андрій — Сергій Шуга, Сукант — Іван Михайло Тагай, Семі-Ага — Анатоль Степанович, блонд в постановці Володимира Доганяна, хор під керівництвом Дмитра Мешинця.

Доказати вірності з патрістичними коментарями інформували чужинську публіку про боротьбу України проти жорстокої Москви це у XVIII столітті.

Реакцією на оперу було придбання до нашого табору, через тяжкий кореспондентський журнал *Дер Штерн* з метою фотопортрету. І дійсно, число 45 цього журналу містило, на жаль, не цілком правдивий, репортаж про наш театр.

Один німецький часопис та український Рамон помістили прихильні рецензії про виставу.

Останній виступ відбувся у нашому таборі серед схвальної та зацікавленої аудиторії чужинців і прихильників. У цей вечір маестро Якович мав виступати з своїх хоронних ролях: Батька з «Катериною», Виборого з «Наталкою» та дідка-запорожця.

Співачка Антоніна Степанівна, підсумовуючи свій творчий єрист за останні роки, мала грати ролі: Катерини, Наталки та Одарки.

У цей вечір нашою підтримкою мистців гуртувалися такі небагато членів великого колективу театрального колективу, які дійшли під рукою улюбленого директора і уштовали аж до останнього його виступу тут перед відходом за море. Це були виконавці ролей: Петра і Андрія — С. Шуга, оперовий співак; Володимира — С. Ага — А. Степанович, зом. режисер; Микола та Сукант — В. Доганяк, артист і адміністратор; Терпелиха і Матори Катерина — А. Волынська та хорист Іван Кузич.

Міжовий згодувалися надати час розгляду театру, коли це змігати не сполучили лав «Ренесансу», коли в складі його були такі видатні мистці, як корифей української сцени: Анастасія Мартинюк, Іван Мартинюк, Ганна Малина та Михайло Тагай; славнозвісна співачка Ганна Волынська, відома артистка і співачка: Осана Дубовська, Михайло Ольховий, Федір Синченко, Василь Нестеренко та Микола Безалов; талант проф. Олекс. Карпович; мистецько-декоратор Микола Гребенюк, мистець Равлюк, знавця мистецтва Ганна Зубарева. Не бракувало і молоді, найпомітнішими з неї були: хіміст Володимир Рімар, балетмейстер Євген Новиківський та Анастоль Кравченко, співак Володимир Рахтевський, Людмила Максимчук та інші.

З технічних причин, запланована III дія «Запорожця» не відбулася; замість неї було дано концерт, в якому маестро блиснув своїм чудовим баритоном у хорі «Гетьмани, гетьмани» та «Ой, Дніпро».

Співачка А. Степанівна чарівно співала «Гадюку» та «Там, де Ягрінь».

Після концерту мистців прощали, зі словами на очах, великою ніжністю хвилю і щирими словами подяки таборці, що виповняли виступи зольно залу театру.

В «Золоту Книгу» театру «Ренесанс» вписано похвальну грамоту від імені всіх таборців.

Глибкозвучив маестро дякував за всі привітні побажання, висловлені в надихаючих словах незалежній віру у поворот-нас усіх на шляху Батьківщини.

Так закінчили прощальний вечір «дядя в тих, що жовтково і віддані працюють на рідній ниві, чистоту-го без жодної матеріальної винагороди, власне в ідеальних метазів служуши рідному народові, підносячи його дух і віру а перемогу, нашою вірою в справжніх українських громадян, скріплюючи його любов до Рідного Краю».

Хай же Бог дасть нам дочекатися того, чого так пристрасно бажаємо, хай дасть почути їх зі сцен рідної столиці, що нас чекає!

Л. В.

ФРАНЦІЯ

Труа (Об)

ТРУА (Об). — В четвер, 20. XI. ц. р., заходом Філії ОУРФ «Проміс», в Труа відзначено роковини Листопадового зриву в Базару.

Місцевий думпестер о. С. Хабурський відправив в церкві Сен-Жан-Батіст співачку Службу Богу і автобусні відомості проповіді про героїчний змаг українського народу за свою незалежність.

Пополучив, пера академією, думпестер, при першій придбавши символічний мотуз, відправив Панахиду на полігали Героїв. Після Панахиди присутні перешли до віль пр церкві, і тут почалася святочна академія.

В першій частині академії виступив мішаний хор під керівництвом п. Кузьми Осана, і відспівав «Ой у лузі». Присутні повсталим з місць і одностайно мовчазкою аплодували пам'яті полігали Героїв. Голова Філії, п. Кузьма Іван, виконав реферат про Листопадовий зрив і його наслідки.

Описав служили хоромі точки і декламції. Мішаний хор відспівав такі пісні: «У лузі, брате мій», «Червоний рилка» і «Він жертвою а бою». Ніжнотумо півняв пісню «Засумуй, трембуй», у виконанні тріо братів п.п. Ігоря і Марвана Хабурських і п.п. Уліана Парубача.

«Вірно же і-шай ластовка» з музичних прокламатива п.п. Дмитрія Анна, п.п. Вольде і «І-шай листопад», п.п. Бахей Микола «На чужині», а п.п. Юрочко Анна — «Ранок» О. Давеса.

Наприкінці першої частини виступили з декламціями діти: Михайло Юрочко, Родічкі Олга і Осан та Кліш Леся.

В другій частині свята п. Парубач Андрій виконав реферат про Героїв Базару.

Мішаний хор відспівав «Колі вимрули» і «Завицчала дівчачоцька», а мандолинна оркестра п. Ізана Кузьми і його дітей відіграли «Визволює сирітських мамів». З декламціями «Хочу знати» виступили п.п. Іван Іванна. На закінчення поділилися з присутніми своїми враженнями в повільних замітках їх учасник п. Адам Онгисто.

Свято відбулося в поважному настрої, і не зважаючи на погану погоду, при досить великій участі українців, мешканців Труа.

Національним таємно закінчено цей святоточний день.

Учасник

Рубе (Нор)

РУБЕ (Нор). — 7. 8. ц. р. відбувся загальні збори Житої секції при місцевій Філії ОУРФ.

Нову управу секції обрано в такому складі: Гонсало — голова; Ол. Проха — заст. голова; К. Говейна — секретар; Іа. Генні — скарбник.

В рідних явищ праці на майбутнє вирішено нести допомогу хворим та вдовсім при на терені Філії, як теж послиати акцію за підвищення освітнього рівня свого членства.

Сен-Лоран (Арденн)

СЕН-ЛОРАН (Арденн). — 30. X. відправлено тут Службу Богу, а описав — Панахиду на Героїв Листопадового зриву. По панахиді о. Вобчук виконав змістовну патрістичну проповідь.

В 13-й годині відбулася шпирі сходи членів ОУРФ, на яких п. проф. Гр. Пекета виконав реферат на тему: «День 1-го листопада 1918 року в історії українського народу».

По рефераті обговорено ряд поточних справ. При цій нагоді зібрано на Пресовий фонд «Українця-Часу» 660 фр.

Тамаріс (Гард)

ТАМАРИС (Гард). — 20. XI. ц. р. місцева Філія ОУРФ відзначила роковини Листопадового зриву.

Академію відкрив секретар Філії, Д. Похочах. Відкритий реферат прочитав І. Брафю. Відтак виступили з декламціями: А. Ганна, І. Репетта, А. Лашкович та Вольган і Павла Венгер.

Після цього про відзначення Листопадового зриву поговорив І. Каваджор.

З черги відспівано кілька стріональних пісень, а на закінчення — національний гімн.

І. К.

Комберто (Кот д'Ор)

КОМБЕРТО (Кот д'Ор). — 5-го і 6-го листопада ц. р. відбувся в місті Бон (Кот д'Ор) департаментальний з'їзд СФТС, при чимовній участі делегатів усіх секцій СФТС департаменту. Хоч українців в деп. Кот д'Ор нахвалиться дуже мало, а через те і місцеві французи дуже мало ознайомені з українським проблемою, все ж маленький гурток українців в Комберто організував в Гурток членів ОУРФ і описав на цей з'їзд свого представника, п. Волька Ізана.

В часі самого конгресу і в часі особливі делегати виявляли велику зацікавленість до української справи, і при представниках мусив їх широко інформувати про Україну, українське робітництво так на еміграції, як і на Україні, про вильову боротьбу українського народу з і. п.

Генеральний Секретар СФТС, п. Буладу, з Парижу, який був присутній на з'їзді, поінформований яко про українські справи, сам брав живу участь в розмовах на українські теми, а в своїй кінцевій промові, жерек закінчення з'їзду, сказав на українців, як на тих, які найкраще зусили в організації.

Цей з'їзд може бути прикладом, як велику роботу можна зробити при допомозі нашої організації для пропаганди української справи у Франції, комбачуючи навіть всю спеціальну діяльність ОУРФ. Цю велику роботу робити кожний робітник через нашу організацію. Ті, які везуть акцію проти ОУРФ і не беруться яко, самі не зможуть собі справи з того, що вони діють на шкоду українському народові, поборюючи памі зусилля вивести українську справу перед чужинцями в світ.

АВРІЯ

Кастлеманс-гостель

КАСТЛЕМАНС-ГОСТЕЛЬ. — Українці гостельно відзначили 28. XI. роковини Листопадового зриву святочними сходами. У сходах узали теж участь литовці і серби.

Зали була прикрашена українськими і англійськими прапорами. Відкрив сходи голова відділу СУВ'у п. А. Цимбалюк. Пам'яті Героїв вшанова-

по встановленні з місць і одностайно мовчазкою. Реферат про Листопадовий зрив прочитав п. А. Радимов, який змалював вильову боротьбу українського народу за останні десятиліття, аж по сьогоднішній день.

На закінчення відспівано національний гімн.

М. М.

Горсфорд

ГОРСФОРД. — Організований при оесерковій СУМ'у в Кастлеманс-гостель під керівництвом п. Страна та багетний гурток під керівництвом п. Гринькова загостили а 26. XII. до індустріального гостель в Горсфорді з самодіяльною мистецькою програмою на гостинний виступ.

Гарно складено і проведено програму попередніх коротких реферат, антономічний англійським мовою, про українську пісню і танок. Присутні на виступі, як українці, так і чужинці, а негордовували кожну точку програми рясними описками.

По закінченні концерту керівник гостелью п. Тейлор в теплих словах дякував законаним програмі від імені англійців та мешканців гостельно за гостинний виступ.

Важним було б, щоб хор і багетний гурток відігнали і інші особливі свідчення українців.

Громада українців Горсфорду та околиці базав хоромі та багетному гурткови усіх і в їх піснотворній праці — ознайомлювали чужинців з українським самодіяльним мистецтвом і несенні духового корму українським скитальцям.

М. А.

Загальні Збори КоДУС-у

Повідомлення, що Загальні Засідання Збори Комісії Допомоги Українському Студентству (КоДУС) відбуваються у середу, 21. XII. г. в. у Форті, о 9-й год. зранку, в приміщенні «Вангофотелю», біля доріжки.

На порячку нарад: верифікація протоколу з попереднього року, прийняття нових членів, зміна статуту, закінчення з діяльності «Комісії» та її Філії і Представництво за академічний рік 1948-49, звідомлення Контрольної Комісії та улічення абсолютної, обрання нової Президії і Контрольної Комісії, плани праці в новому академічному році 1949-50, ухвалення прокламатора а

перше піснотворі 1949-50 та знесення і злупи.

За «Комісією Допомоги Українському Студентству»:

Проф. д-р З. Кузель

Голова

Проф. Теодозій Волошин

Секретар

О ПОВІСТКА

Комісія Допомоги Українському Студентству (КоДУС) у Форті повідомляла, що час вшановня прохав про стипендії починаючи від українських мідів 30 жовтня і для іменських 15 листопада, та що співісля прохав не будуть розглядатися, і простят усіх стипендіатів, що вихади з Німеччини, подзвяти свої віль адреси й не забувати в новому місці перебування зайнятися збірною акцією в користь Стипендіального фонду й зсестати привабливо частково збірні стипендії та допомогти від КоДУС'у.

Являнка в Парижі

Управу Української Четвергової Школи і Батьківщини Комітет в Парижі повідомляють Українське Громадянство Парижу й околиці, що з нагоди Різдва Христового буде в листопаді, 18. 8. 1950 року, вшанована ЯВЛЯНКА для всіх українських дітей Парижу й війсьничої околиці.

Простимо Українське Громадянство допомогти нам матеріально вшанувати Являнку не купити свято. Громаді жарту приємно ознайомити на руки окремих збірників. Крім того, жарту на Являнку, забавляя для дітей, та зголомашення дітей на Являнку приймачому до 20 грудня ц. р.

Управу Української Четвергової Школи в Парижі: 13, рш Тев, Париж (12):

Напідсудія Греко-Католицької Мисії: 186. Бл. С. Жермен, Париж (6):

Канцелярія УАШС: 5, рш Говіс Гі, Париж (20).

Батьківський Комітет:

П. Семетон

Управу Укр. Четв. Школи

Сестри Службовині

Виклади в Парижі

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ ДОПОМОГОВЕ ТОВАРИСТВО заштовтує з початком академічного року виклади, які відбуваються в Українському будинку на рш Тев, ц. 13:

В воєнію, 18. 12. 49., о 16-й год., вихади: проф. О. Шугаєва на тему: «Проблема мови й нації в припиненні на Україні», х-ва С. Засадимовича на тему: «Турецька мови й нації».

Всесті вільний. Добровільні дяки не покривляти вилати.

За Управу УАДТ-а: Генеральний Секретар В. Шемет

Увага, східні департаменти!

Згідно з постановою Координаційного комітету Східної Франції від 16 жовтня ц. р., вирішено скласти на 18. 12. 5. р. з'їзд п.п. голів усіх українських організацій на терені Східної Франції, для обговорення й вирішення організаційно-культурних справ.

Обласна Управа ОУРФ департаментів Східної Франції зустріатся до п.п. голів Філії і Гуртків ОУРФ східних департаментів з проханням

прібути обов'язково на параді 18. 12. 49.

Нарада відбувається в залі СФТС: 32, рш Дюпа до Лом. Мен. від год. 11 до 13-ої. — нарада голів ОУРФ, від год. 14-ої — нарада п.п. представників усіх українських організацій на терені Східної Франції.

Дистинкції повідомляють не будь. Присутність обов'язкова. За Обл. Управу, голова М. Куз.

УВАГА ПЕРЕДПАЛАТНИКИ ВУ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ
УКРАЇНОЗНАВСТВА

Плудн назустріч загальному базажу, продовжуємо речення океразової передплати 60 км. (6.000 франків, франків) за монументарний твір НТШ *Енциклопедія Українознавства* до кінця 1949 року.

Ще тільки до 31 грудня ц. р. зможете забурі ЕУ за 60 км. В країнах поза Німеччиною — відозвартесь в ішній валюті (гв. нмї преспекти). Передплатники, які вже шавляли частину передплати, можуть залучити різницю до вилати 60 км.

Від 1 січня 1950 р. можна буде забурі ЕУ тільки за фр. фр. 7.000, в цілі 70 км. до появи шостого пошту, з цілі 80 км. в порівнянні з попередніми злітаннями (8.000 фр. франків).

Користайтеся з цієї одноразової нагоди. Речень 31 грудня (В країнах поза Німеччиною цей речень пролонгований до 31 січня 1950 р.).

Видання цього «Молоде Життя»: München-2. B.S. Fach 221, Dachsauerstr. 6/11, U.S. Zone, Germany.

Представник у Франції: Mr. Ing. André Faigel, 185, Boul. Saint Germain, Paris (6), France.

